

PERSBERICHT Embargo tot maandag 7 juni, 16.00 uur
Bussum, 7 juni 2004

Nieuwe stichting Zorg voor Later door generatie 45-60 toegejuicht

**'BABYBOOMERS MOETEN NU IN ACTIE KOMEN,
WANT ANDERS IS HET TE LAAT'**

SER-voorzitter Wijffels: 'Een zeer welkom burgerinitiatief'

Vandaag is in 't Spant te Bussum om 17.00 uur in aanwezigheid van 120 sympathisanten en sprekers, waaronder bekende Nederlanders zoals de voorzitter van de SER, Herman Wijffels, het officiële startsein gegeven voor de nieuwe stichting Zorg voor Later. Wijffels noemde de komst van de stichting een zeer welkom burgerinitiatief.

Zorg voor Later wil het taboe onder de generatie 45-60-jarigen doorbreken om over hun latere toekomst na te denken en te discussiëren. Met name over de latere periode van hun leven, wanneer er zorgbehoeften zijn.

De stichting spoort aan keuzen te maken, maar bij het actuele gebrek daaraan ook als burger en consument keuzemogelijkheden af te dwingen.

Ze biedt daarvoor het platform, ook voor politici, aanbieders van zorg en wetenschappers. De stichting kent geen leden, maar roept wel sympathisanten op zich aan te sluiten.

Uit onderzoek van TNS NIPO blijkt dat 90% van de mensen tussen de 45 en 60 jaar de stichting een goed initiatief vindt.

Als schot voor de boeg presenteerde Martin Boekholdt, bestuurder van de Zonnehuisgroep, in zijn functie als voorzitter van de nieuwe stichting een visiestuk met de titel: 'Ruimte om te kiezen'. In het bestuur van de stichting heeft o.m. ook de bekende econoom Hans Kamps zitting, voorzitter van de Algemene Bond van Uitzendbureaus, en adviseur van het Presidium van de Tweede Kamer.

Officieel werd ook de site van Zorg voor Later geopend, die als het belangrijkste discussie- en informatieplatform van de beweging gaat functioneren (www.zorgvoorlater.com).

Uit een in mei in opdracht van de stichting gehouden representatieve TNS NIPO-enquête blijkt dat de grote meerderheid van de generatie 45-60 het later fout ziet gaan. Ze zien niet gebeuren dat ze later een ouderenzorg zullen aantreffen die recht doet aan hun eigen persoonlijkheid en wensen. Alleen actie nu, van de overheid en van zichzelf, kan daar volgens deze generatie nog verandering in brengen.

Het visiestuk van Boekholdt c.s. onderschrijft dit pessimisme bij ongewijzigd beleid en bij geen of ongerichte actie. De schrijvers leggen daarom een eigen visie neer op wonen, zorg en diensten voor ouderen en op een andere wijze van financiering en besturing. De overheid wordt verweten geen toekomstvisie te hebben.

Martin Boekholdt (Zorg voor Later):

'Nu niets doen is straks niet kunnen kiezen'

Boekholdt betoogde dat de generatie vijftig- en zestigjarigen nu in actie moet komen om de ouderenzorg versneld te vernieuwen. 'Het is nu noodzakelijk bewustwording en vernieuwingen in de toekomstige ouderenzorg te bewerkstelligen. Zoals een flexibel en gedifferentieerd aanbod van wonen, zorg en diensten, met geschikt wonen als fundament. Daarbij zijn de behoeften en wensen van de burgers het uitgangspunt. Maar die moeten dus nu wel gaan nadenken wat zij straks willen. Als ze nu niets doen hebben ze straks niets meer te kiezen'.

Herman Wijffels (SER):

'Een zeer welkom burgerinitiatief!'

Spreker tijdens de oprichtingsbijeenkomst Herman Wijffels zei positief te zijn over het initiatief van Boekholdt en de zijnen: 'De oprichting van de stichting 'Zorg voor Later' is een welkom burgerinitiatief. Het manifest kiest een insteek die past bij mijn generatie.'

Theo Roes (SCP):

'Nú actie voor intergenerationele solidariteit'

Ook spreker Theo Roes, adjunct-directeur van Sociaal Cultureel Planbureau (SCP)', ondersteunde van harte dat er nu actie moet worden ondernomen: 'Als de babyboomgeneratie niet in actie komt, komt de intergenerationele solidariteit onder te zware druk te staan'.

Piet Driest (NIZW):

'Onvoldoende nieuwe woningvoorraad voor ouderen'

Een van de meest urgente problemen voor de toekomst is de woningvoorraad voor ouderen, aldus Piet Driest van het Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn.

'Van de 40.000 woningen die ieder jaar gebouwd worden bestaat 99% uit eengezinswoningen. En de rest dan? Waar moeten ouderen dan heen? Je moet dus de bouwproductie opschroeven en meer afstemmen op hun toekomstige behoefte en vraag.'